

[اطلاعات شخصی افراد حذف شده است]

[برای وضوح بیشتر فقط مطالب و اخبار مربوط به افراد و جامعه بهائی تایپ شده است]

[برگرفته از سایت: [ایران گلوبال](#)]

[تاریخ: ۲۸ فروردین ۱۳۸۸]

رنجنامه دانشجوی بهایی اخراج شده از دانشگاه تبریز

آرمان راد

حدود ساعت ۱۱ صبح یکی از روزهای پایانی ماه شهریور سال ۱۳۸۷ برادرم که خود به علت بهائی بودن از دانشگاه اخراج شده است با من تماس گرفت و گفت که با توجه به انتخاب رشته ام توانسته ام در دانشگاه صنعتی سهند تبریز در رشته مهندسی پزشکی قبول شوم.

در پوست خود نمی گنجیدم و بسیار خوشحال بودم چون می توانستم در یک دانشگاه دولتی به تحصیل ادامه دهم و فردی مفید و خادم جهت زادگاهم باشم. به شرایط ثبت نام مندرج در سایت دانشگاه رجوع نموده و براساس ضوابط و قوانین مربوط در روز معین و خواسته شده در دانشگاه حاضر شدم. در فرم ثبت نام دین من نیز از من پرسیده شده بود که به علت گزینه ای بودن فرم در قسمت سایر ادیان علامت زدم.

ثبت نام بدون هیچ مشکلی انجام شد و به عنوان دانشجوی ترم اول شناخته شدم. از اینکه می توانستم در کنار افرادی با افکار متفاوت از همه جای ایران به خواندن درس در دانشگاه بپردازم احساس مثبت و خوبی داشتم. تا اینکه دانشگاه اقدام به صدور کارت دانشجویی در دانشگاه کرد و من هم مثل همه دیگر دانشجویان منتظر صدور کارت خود شدم. پس از مدتی متوجه شدم که تمام دانشجویان کارت دانشجویی خود را دریافت کرده و من هنوز موفق به گرفتن آن نشده ام. به مسئولان مراجعه کردم و آنان ابراز داشتند که دلیل آن را نمی دانند ولی به من قول پی گیری دادند و ابراز داشتند که مشکلی برای من پیش نخواهد آمد و می توانم بدون کارت دانشجویی امتحانم را بدهم.

با وجود تمامی این موارد امتحان های ترم اول را آغاز کردم و خدا را شکر نمودم که توانسته ام ترم اول را به پایان برسانم.

ترم اول سپری شد و زمان انتخاب واحد برای ترم دوم رسید. من هم مثل دیگر دانشجویان روال انتخاب واحد را طی نمودم و وارد ترم دوم شدم. از اولین روز ترم دوم وقتی به سایت دانشگاه رجوع کردم اطلاعات مربوط به دروس من در سایت دانشگاه وجود نداشت و این موضوع به منزله این بود که نمی توانم در کلاس ها شرکت کنم و نمی توانم مثل تمامی دیگر دانشجویان روال عادی ترم دوم را طی کنم. چندین بار با مسئولان دانشگاه تماس گرفتم و آنها ابراز بی اطلاعی نموده و مرا امیدوار نمودند که شما نیز مثل دیگر دانشجویان به درسهایتان ادامه خواهید داد. تا اینکه امروز ۱۳ اسفند ماه سال ۱۳۸۷ حتی مشخصات من در سایت محو شده و هنگامی که می خواستم وارد سایت شوم با این پیام روبرو شدم که "این کاربر غیر فعال شده". در پی دیدن این پیغام با دانشگاه تماس گرفتم و بعد از چندین ساعت بالاخره خانم چراغی مسئول دفتر و مدیریت دانشگاه جواب تلفن را داد و به من گفت که سازمان سنجش نام شما را از لیست سایت حذف نموده و امکان پی گیری تنها از طریق این مرجع امکان پذیر است وقتی خواستار دلیل یا برهان برای این اقدام شدم تلفن را قطع کرد و دیگر جواب من را ندادند.

به راستی این اقدام پایان داستان تحصیل من است؟ یک جوان ایرانی بهائی بدون امکان ادامه تحصیل مثل هزاران جوان بهائی دیگر؟ اینکه من بدون هیچ دلیل و مدرکی از دانشگاه اخراج شده ام با یک دنیا آرزو و یک مرجع به نام سازمان سنجش که ظاهراً باید فقط کارش سنجش توانائی افراد در ورود به دانشگاه باشد و نه بستن پنجره سایت به

روی قبول شدگان دانشگاه؟ پاسخ وجدان آنها و شما به من چیست؟ چون اعتقاد من متفاوت است نمی توانم از حق ادامه تحصیل در کشور خود برخوردار شوم؟ دانشجویانی که در این دانشگاه تحصیل می کنند با شنیدن این خبر چه عکس العملی نشان خواهند داد؟ آیا به جای سینا دانا دانشجوی ترم دوم با یک علامت سوال بزرگ روبرو خواهند شد؟ و یا با قطع گفتگو به راحتی قطع یک تماس تلفنی همه چیز را تمام شده خواهند انگاشت؟ مغزهای جستجوگر جوانان پاسخ همه این سوالات را خواهند یافت حتی اگر پاسخی داده نشود!

سینا دانا (یکی از سه دانشجوی اخراجی از دانشگاه سهند)

[متن بالا رونویسی از اصل سند است. اگر به نکته‌ای برخورد کردید که دقیق رونویسی نشده است لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید]